

CATALUNYA NORD

joan-daniel bezsonoff

l'oncle Jaume | La revolució informàtica i el desenvolupament accelerat d'Internet està modificant tots els codis coneguts. Una de les novetats més interessants és l'aparició dels blogs dedicats a la crítica literària. Uns quants blogs mereixen una visita, com deien les guies verdes Michelin, molt més en tot cas que alguns crítics professionals.

Un cop o dos a la setmana, explori una nova província del món de Jaume Queralt. Els amants de les muses deuen conèixer aquest poeta, autor d'una obra rica i variada. Poeta, professor d'arts plàstiques, periodista cultural a *L'Indépendant*, historiador inspirat de la Retirada, biògraf de Jordi Barre.

El seu blog (metbarran.canalblog.com) ens informa regularment de l'actualitat nord-catalana, tant pictural com musical o literària. Un festival d'alacritat. Alternant el francès i el català, amb algunes incursions en castellà del Segle d'Or, emprant una ortografia més poètica que gramatical stricto sensu, Queralt, disfressant-se rere ribans d'heterònims com Arsène Lupin, ens confia els seus entusiasmes i comenta la correspondència del comandant Francesc de Fossa, compositor perpinyanès romàntic conegut com «el Haydn de la guitarra». Salvar de l'oblit aquest músic botifler constitueix una missió sagrada per a Jaume Queralt. Com Emil Cioran, ha begut tots els licors de la melangia, però ho amaga amb la classe d'un Cary Grant, un humor punyent que ho deu tot a la discreció. A en Queralt potser li hauria agradat ser optimista, però ha anat tan lluny en el seu coneixement de la vida que s'ha refugiat en una ciutat ideal on, durant les nits d'estiu, els papagais savis imiten tots els sorolls que han captat de dia en la barriada.

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Surrealisme empordanès a l'Hermitage | La cèlebre pinacoteca de Sant Petersburg presenta entre el 29 d'octubre i el 5 de febrer l'exposició de 70 pintures representatives del

surrealisme empordanès; el títol és *Surrealism in Catalonia. The artists of Empordà and Salvador Dalí*, i en són comissaris Alícia Viñas, pintora i directora del Museu de l'Empordà (1974-1997), i Iuri Savéliev, estudiós de l'art català i membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. Alícia Viñas ha treballat més deu anys per fer efectiva aquesta mostra i, com es pot suposar, el nom de Dalí n'és el principal atractiu; per això la fórmula escollida procura mitigar aquest efecte

per tal de subratllar el protagonisme dels altres —tot o en part— surrealistes, com ara Joan Massanet, Àngel Planelles, Esteve Francès i Àngeles Santos, i també Evarist Vallès i Antoni Pitxot.

Manuel Costa-Pau i els deures | El polièdric home de cultura i pensament de Gaüses (Vilopriu) va ser acomiadat al temple de Sant Roc, veí de la rectoria on va viure durant dècades. El seu traspàs físic ha deixat, a primera vista, tres deures-herència. El primer ja està resolt: de la seva editorial Llibres del Segle ja se'n fan càrrec els seus fills; el segon: fer efectiva la publicació d'*Àfrica*, la tercera novel·la que ha de tancar el cicle narratiu iniciat i continuat amb les ja publicades *Janna* (2010) i *Diana Palmer* (2015); i el tercer: emprendre la reedició del llegendari assaig *Turistes, sirenes i gent del país* (1967), una aproximació als catalans a través del fenomen turístic. És un text ja fa anys exhaurit, i els coneixedors el tenen per un llibre de referència del nivell de clàssics com *Nosaltres els valencians*, *Formes de vida catalana*, *Notícia de Catalunya*, *Els altres catalans...*

Alexandre Deulofeu reivindicat | Deulofeu, farmacèutic, catedràtic de física i química, violinista, historiador i estudiós de l'art romànic, en els seus

>> Anunci de l'exposició «Surrealisme a Catalunya» a l'Hermitage de Sant Petersburg.

HERMITAGE MUSEUM

ВЫСТАВКИ И СОБЫТИЯ

Сюрреализм в Каталонии.
Художники Ампурдана и
Сальвадор Дали

Surrealism in Catalonia.
The Artists of Empordà
and Salvador Dalí

Об экспозиции
Когда: 29.10.2016 - 05.02.2017
Где: 3-й этаж Знаменного дворца, Пушкинская галерея

ДРУГИЕ ЭКСПОЗИЦИИ >

Мои действия
ПОДЕЛИТЬСЯ < НРАВИТСЯ <

estudis (no pas tots publicats) sobre la matemàtica de la història va preveure moltes efemèrides sociopolítiques; per mostra, dos botons: la caiguda del bloc soviètic i el redreçament d'Alemanya després de la II Guerra Mundial. «Déu lo féu i Déu li dicta / que Alemanya serà invicta», va dedicar-li Fages de Climent. Malgrat tot, en el *milieu* historiogràfic el tenien i el tenen per una mena de profeta il·luminat, un excèntric sense valor intel·lectual o, com a molt, un historiador discutibilíssim. Amb tot, primer va ser Abelardo F. Gabancho (pare de Patricia) qui el va reivindicar, i de fa anys que el seu nét Juli Gutiérrez Deulofeu lluita en la trinxera del reconeixement de l'avi. Ara, Max Pérez Muñoz (Figueres, 1993), titulat en filosofia, ha publicat *Les onades del mar de la història* (Brau) per analitzar l'extensa obra de l'assagista des de la nova talaia de les aportacions a la filosofia de la ciència i de la política, i a la història de la filosofia.

EL BAIX EMPORDÀ

puri abarca

Jazz per donar i per vendre | Els carrers de Palafrugell s'omplen de ritmes de jazz durant el setembre i l'octubre. El motiu és el Festival de Jazz Costa Brava, que arriba precedit pels espectacles en petit format de l'Off Festival i l'Street Jazz. L'any 1990, el Patronat Municipal de Turisme de Palafrugell va decidir recuperar la llarga tradició de jazz a la vila, amb l'organització d'una sèrie de concerts als jardins de Cap Roig, a l'estiu, sota el nom de Festival de Jazz Costa Brava. El 2001, les actuacions es van integrar en el marc dels Festivals d'Estiu de Cap Roig, però quedaven diluïdes enmig de tota la programació. El 2006, l'Ajuntament va recuperar el certamen per reorganitzar-lo, dedicar-lo íntegrament a aquest gènere, canviar-ne les dates i traslladar-lo al centre de la vila. Des de llavors, el festival concen-

>> *Festival de Jazz Costa Brava.*

tra un notable nombre d'actuacions a l'aire lliure i en locals, amb grups de jazz tradicional i altres d'emergents en el panorama musical. Tot un referent jazzístic a Catalunya.

Els Voltors de la Bisbal fan 20 anys

| L'agrupació dels Voltors de la Bisbal d'Empordà compleixen 20 anys aquest 2016. Aquesta entitat, dedicada a organitzar actes lúdics, esportius i culturals per a la gent jove del municipi, s'ha fet un lloc destacat en l'àmbit de l'associacionisme bisbalenc i baixempordanès. Va ser per la Festa Major de 1996 quan una colla d'amics de la vila amb inquietuds van fer-se una samarreta i van adoptar el nom d'«Els Voltors». Des de llavors, han estat centenars els joves que han format part de l'entitat i que s'han encarregat d'organitzar actes que han atret nombrosos assistents. Cercaviles, casals d'estiu, esdeveniments esportius, concerts, trobades diverses... Els Voltors no tenen gairebé límits, i s'han convertit en una icona per al jovent de la Bisbal. És aquest esperit el que fa concebre esperances amb vista al futur de la gent jove. Diuen alguns que el jovent actual

no té valors i que no cultiva la cultura de l'esforç. Els Voltors contradueixen aquesta anàlisi.

Explorant el fons marí de les Medes

| Fa 25 anys que els creuers amb cabines submergides *Nautilus* exploren el fons marí de les illes Medes i la costa del Montgrí, fins arribar a Empúries. Subaquàtic Vision SA va posar en marxa la iniciativa l'any 1991 i, des de llavors, milers de persones hi han passat, atretes per les riqueses dels fons marins, i milers d'escolars també hi han pujat per assistir a classes didàctiques in situ. El nom de la sortida, «L'Aventura del Nautilus», evoca el mític submarí de ficció creat per la imaginació de l'escriptor francès Jules Verne, que apareix en les seves novel·les *Vint mil llegües de viatge submarí* (1871) i *L'illa misteriosa* (1875), comandat pel capità Nemo. *Nautilus* és també el nom d'un cefalòpode marí, considerat un fòssil vivent. Sigui quin sigui l'origen del nom, l'exploració del fons marí a la zona de l'Estartit, sense haver de fer submarinisme, va ser una iniciativa pionera al litoral català, i és un clar valor turístic, imitat en altres indrets.

PACO DALMAU

© Foto Pact